

Mot en läpparnas bekännelse om livskraftiga rovdjursstammar står tonvikten på jakt och minimala rovdjursstammar

Nu har Sverige chansen att rösta fram en ny regering som tar sitt ansvar för rovdjuren i mars nästa år!

Efter åtta år av allianspolitik, under ledning av centerpartistiska ministrar på miljö- och landsbygdsdepartementen, har rovdjurspolitiken försämrats allvarligt i en tydlig riktning mot mer alltmer jakt och allt färre rovdjur. Än så länge har den nya regeringen inte visat att den är beredd att införa några förbättringar.

Länsstyrelserna har nyligen beslutat om licensjakt på 44 vargar i början av nästa år, den femte och mest omfattande licensjakten hittills efter att alliansen banat vägen med fyra tidigare jaktbeslut. Av dessa genomfördes två 2010 och 2011, men dåvarande miljöminister Andreas Carlgren var klok nog att ställa in jakten 2012 efter att EU-kommissionen sagt ifrån på skarpen. Hans efterföljare Lena Ek drev däremot igenom ytterligare två licensjakter 2013 och 2014, vilka dock stoppades i domstol efter att miljöorganisationerna överklagat. Nyligen kom kammarrättens dom i ärendet om 2013 års jakt i vilken Naturvårdsverkets beslut bedömdes som felaktigt. Förvaltningsrättens dom i 2014 års licensjaktsmål har ännu inte avkunnats och EUs överträdelseärende om vargjakterna 2010 och 2011 är, tvärtemot vad många tror, inte avslutat. Det rättsliga läget är alltså ytterst oklart.

Samtidigt saknas fortfarande förutsättningar för licensjakt på varg, eftersom ingen varaktig förbättring av vargstammens genetiska status skett under alliansregeringens åtta år vid makten. Och gentiken är och förblir vargstammens akilleshäla, trots att Lena Ek försökte trolla bort den. Vargstammen har inte gynnsam bevarandestatus vid 270 vargar och den miniminivån är inget annat än en politiskt bluff utan någon som helst vetenskaplig grund.

När sedan den förra regeringen tog bort miljöorganisationernas nyvunna rätt att få jakt på hotade arter prövade i domstol, ja då var den absoluta botten nådd. Och som om inte det vore nog drogs även det stöd Rovdjursföreningen erhållit från Naturvårdsverket sedan 2004 in, vilket fått till följd att den enda lite större organisation som enbart arbetar med de stora rovdjuren nu balanserar på ruinens brant. Det omfattande stödet på närmare 60 miljoner kr till jägarorganisationerna kvarstår däremot oförminskat.

Trots det oklara rättsliga läget och trots att förutsättningar saknas har inte regeringen med Miljöpartiet på miljöministerposten stoppat möjligheterna att besluta om licensjakt i år. Miljöorganisationerna har heller inte återfått möjligheten att överklaga till domstol trots att EU-kommissionen i ett nytt överträdelseärende kritiserat Sverige för att en sådan inskränkning strider mot EUs rättsordning. Det är illavarslande och tyder på att socialdemokraterna bjuder hårt motstånd mot Miljöpartiet som inte varit starka nog att få igenom sina krav.

SEDAN 2008, UNDER alliansens mandatperiod, har både björn- och lodjursstammarna decimerats kraftigt. Björnstammen har minskats från 3300 till 2800 djur på fem år, trots att det inte funnits någon målsättning att minska stammen, som orsakar mycket få skador. Björnar sover sju månader om året och lever till stor del på vegetabilisk föda. Trots det har ett tusental björnar skjutits bara de senaste tre åren. Och den omfattande jakten fortsatte med nära 300 björnar i höstas. Med en provocerande låg miniminivå på 1400 björnar vet ingen var detta kan sluta för Väst- och Mellaneuropas enda större björnstam.

Samtidigt har lodjursstammen enligt en färsk rapport mer än halverats sedan 2008. Nästan 700 lodjur har skjutits i licensjakt och skydds jakt de senaste fem åren. Som mest har det funnits mellan 1500 och 2000 lodjur i Sverige. Idag finns det cirka 840 lodjur, en nivå till och med under den alltför låga miniminivån på 870 lodjur som riksdagen beslutade om i 2013 års proposition.

NÄR JAG BÖRJADE engagera mig på allvar i rovdjursfrågorna för femton år sedan kunde jag inte drömma om att det även i vår tid fanns människor som är beredda att åter skjuta ned rovdjursstammarna sedan de gjort come back i den svenska naturen efter att praktiskt taget ha utrotats under 1800-talet och första hälften av 1900-talet. Men där bedrog jag mig tyvärr.

Målet idag är naturligtvis inte att utrota stammarna igen. Det finns en läpparnas bekännelse om att statsmakterna vill ha livskraftiga rovdjursstammar. Men med den rovdjursfientliga politik som fortfarande bedrivs som ett arv av alliansregeringen, i stora delar stödd av socialdemokraterna, ligger tonvikten tyvärr på jakt och minimala rovdjursstammar.

Den 22 mars nästa år är det extraval, låt oss hoppas att Sverige då röstar för en regering som tar ansvar för att ge rovdjuren den vederbörliga plats i naturen, som ett land med Sveriges förutsättningar i form av vidsträckta skogar och rikliga klövviltstammar har möjlighet att erbjuda dessa våra ekosystems viktiga toppredatorer.

ANN DAHLERUS
GENERALSEKRETERARE

Foto: Lina Ricklund

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration
325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7.
För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring
medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare
Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd
Anders Bjärvall
Hans Ring
Mattias Öyen
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan
med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle.
Välkommen med text- och bildbidrag!
Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp
Våra Rovdjur nr 1/2015:
15 januari 2015

Upplaga
6 000 ex

Omslagsfoto
Hans Ring.
Vargvalp som blivit sju månader gammal, i projektet på Tovetorps forskningsstation, som vi skriver om på sidan 15 i detta nummer.